

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ КОВАЧЪТ

chitanka.info

Под черната стряха на хижича ниска
отмерен разнася се звън;
възпламва, проблясва и бодро се киска
червена купчинка огън.

И пламъкът багри със пурпур мистичен
изопнати здрави плеци:
ковачът изправя се с чука челичен,
желязото звънко треци.

Трептят и се сплитат искри многоцветни,
съзвездия бликват за миг;
изваян от бронз сякаш, ярко просветне
и стъмни се старчески лик.

А там, зад духалото, бледо момиче
ритмично се клати и пей,
венец златоискрен косите му кичи
и плач в песента му се лей.

Но вдига ковачът десница корава,
звънтят наковалня и чук —
желязото съска, искри разпилява
и вие се в работен плуг.

А пролет ще дойде, в полята ще звънне
викът на работен орач
и плугът ще плъзне над угари сънни
сред синия утринен здрач.

И всичко ще трепне сред изблик на нови
надежди за слънце и плод,
и плугът ще броди, събужда и рови
земята за новий живот...

*Но удря ковачът със чука челичен
и дъжд от искри той пилей,
а там зад духалото бледо момиче
ритмично се клати и пей.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.